

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دمیتری مینین (Dmitriy Minin)

برگردان از: ا. م. شیری

۰۳ جولای ۲۰۱۳

«مقابله با شیطان» غرب در سوریه

بالاخره، کاخ سفید در مورد تحویل سلاح به شورشیان سوریه تصمیم گرفت. قبل از آن لندن و پاریس هم تصمیم خود را در این باره اعلام کرده بودند. بر کسی پوشیده نیست، که نگرانی از مغلوبیت در مقابل دمشق در جنگی که خودشان راه انداخته اند، دلیل اصلی برداشتن چنین گامی بوده و پایتختهای پیشرو غربی این بار نیز آن را با نسخه کاربرد سلاح کیمیائی توجیه می کنند.

شیوه ارائه اطلاعات از سوی کاخ سفید در باره استفاده دمشق از سلاح کیمیائی جالب است. این موضوع را معاون رئیس جمهور امریکا در امور امنیت ملی، بن رودس، در یک کنفرانس تیلیفونی بدون این که به چشم کسی نگاه کند و یا به سؤالی پاسخ دهد، به خبرنگاران اعلام کرد. ظاهراً، بن رودس در این سن جوانی- در حدود سی سال- هنوز نیاموخته است از خجالت سرخ نشود. او گفته: «امریکا با درجه اطمینان بالا مشخص کرده، که رژیم بشار اسد چند بار به صورت محدود از سلاح کیمیائی استفاده کرده و در نتیجه این حملات در حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ نفر کشته شده اند. ما ارزیابی خود را به روسها اعلام نموده، تفهیم کرده ایم که کمک آنها به ما برای تثبیت اوضاع سوریه، به نفع خود آنها هم هست». او هیچ اشاره ای به این نکرد، که کمیسیون سازمان ملل متحد با شرکت دادستان، کارله دل پونته به این نتیجه گیری کاملاً متصاد رسید و اعلام کرد که مخالفان از تسلیحات کیمیائی استفاده کرده اند. واشنگتن، لندن و پاریس این واقعیت را به طور کلی نادیده می گیرند، که تنها حادثه کاملاً اثبات شده دایر بر تلاش برای کاربرد ماده ای به نام سارین (یا، زارین) به وسیله مخالفان، زمانی روی داد که پولیس ترکیه گروه جهادیه را با ۲ کیلوگرم از این ماده سمی در مرز بازداشت کرد. گویا این مسأله که «این ماده را دزدیده اند، هنوز مسأله سرقت تحت بررسی است». به گفته رودس، استفاده از سلاح کیمیائی حسابهای بارک اوباما را در رابطه با سوریه تغییر داده است. «رژیم اسد باید بداند، که اقدام آن موجب افزایش کمکهای به ما مخالفان خواهد گردید، و این تلاشها همچنان افزایش خواهد یافت».

پرونده مرتبط با آن از سوی امریکا و روسیه ارائه شد، ولی، همانطور که یوری اوشاکوف، معاون رئیس جمهور روسیه اظهار داشت، این پرونده مسکوت گذاشته شد و بی نتیجه ماند. در عین حال، مسکو ادعای کاربرد «دوز داری» سلاح کیمیائی در جنگ پیروز اسد را به خصوص از لحاظ نظامی، مطلقاً بی اهمیت دانست.

البته، این تنها روسیه نیست که چنین ارزیابی می کند. بان کی مون، دبیر کل سازمان ملل متحد که همواره بی تزلزل با امریکانیهای حساس همراهی می کند و در عین حال، نام و نشان خود را نیز ارج می نهد، پس از آشنائی با گزارشاتمی که به او تقدیم گردید، آنها را قانع کننده نشمرد. رهبر این سازمان جهانی اظهار داشت: «صحت هر گونه اطلاعات

مربوط به احتمال استفاده از تسلیحات کیمیائی را نمی توان بدون هیچ مدرک موثقی تأیید کرد. بنا بر این، من بر اهمیت تحقیقات در محل حادثه در سوریه تأکید می کنم».

مطبوعات انگلیس می نویسند: در خاورمیانه هیچ کس ادعای استفاده دمشق از سلاحهای کیمیائی علیه مخالفان را باور نمی کند و آن را همچون ادعای جرج بوش دایر بر وجود تسلیحات کشتار جمعی در عراق، یک «اتهام ساختگی» می داند.

ران پل، نماینده سابق کنگره آمریکا اتهام کاربرد سلاح کیمیائی علیه مخالفان توسط دولت سوریه را که کاخ سفید عنوان می کند، یک اتهام تأیید نشده، دانست. او در ضمن، این اتهامزنی آمریکا را بسیار شبیه پافشاری مقامات این کشور بر وجود تسلیحات امحاء جمعی در عراق پیش از شروع حمله نظامی آمریکا به این کشور می داند.

روبرت فیسک مقاله نویس انگلیسی که در بیروت به سر می برد، در مقاله مندرج خود در ایندی پندنت، ضمن برخورد طعنه آمیز به طرح اتهام از سوی کاخ سفید علیه دولت سوریه نوشت: در هر حال، این کشور (امریکا) نمی خواهد به «تروریستهای بد» «جبهه النصره» که به آدمخواری مشغول هستند، سر مقتولان را آتش می زنند یا نوجوانان را کشتار می کنند، سلاح بفرستد. گویا آمریکا به «شورشیان خوب» که خود را «ارتش آزاد سوریه» می نامند، اسلحه تحویل خواهد داد. فیسک می نویسد: «فقط انسانهای ساده لوح و نآگاه به اصول جنگ، این گونه ادعاها را باور می کنند».

«ارتش آزاد سوریه» سلاحهای دریافتی را به گروه «القاعده» و سایر گروههای افراطی می فروشد. در صورت لزوم، جبهه قوی تر «النصره» این تسلیحات را «به راحتی و بدون پرداخت بهای آنها از جنگ ارتش آزاد سوریه در می آورد». در ضمن، شورای امنیت سازمان ملل متحد در تاریخ ۳۱ ماه مه سال ۲۰۱۳ گروه «جبهه النصره» را به دلیل ارتباط آن با سازمان «القاعده» به فهرست گروههای تروریستی وارد کرد.

این «مقابله» عملی با «شیطان» غرب در سوریه را به طور کلی چگونه باید مورد ارزیابی قرار داد؟ چنان که معلوم است، چون قتل سران گروههای جهادی مثل اوسامه بن لادن، آنها را به سوی پیروزی بر تروریسم سوق نمی دهد، برخی سیاستمداران تصمیم گرفتند اسب روند را «زین» کرده و آن را به سمت «هر کسی که اهمیت ندارد» برانند. چنین روشی در جنگهای بالکان و قفقاز شمالی نیز به کار بسته شد. این واقعیت که این تسلیحات مردم همین کشورها را نشانه می رود، برای هیچ یک از «بالائی ها» اهمیتی ندارد. عادت به فکر کردن در چهارچوب دستور، ویژگی عام ایالات متحده آمریکا می باشد.

ایندی پندنت «این واقعیت را که همان وهابی های سنی که برجهای دوقلو را در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ منفجر کردند، به متحدان مطمئن دولت اوباما بدل شده اند»، «واقعیت هولناک» می خواند. و خود این صرفنظر از هیاهو و جار و جنجال پیرامون «عملیات مشعشع» برای قتل بن لادن، مفهومی جز تسلیم آمریکا در مقابل جهادیهها ندارد. در سایت «صدای آمریکا»، ارگان تبلیغاتی رسمی دولت آمریکا، مثلاً گزارش ویدئویی تحت عنوان «در شمال سوریه به زودی جنگ برای تصرف حلب آغاز می شود»، درج شده است. لازم است این ویدئو را همه آمریکائیها ببینند و بشنوند. این گزارش به تاریخ ۱۳ جون سال جاری به تصرف شهر خان العسل واقع در ۸ کیلومتری جنوب حلب از سوی مخالفانی که قوای خود را برای مقابله با حمله ارتش جمع می کند، مربوط است. این گزارشگر، ظاهراً یک فرد سالم بوده و هیچ یک از طرفداران دمکراسی و یا نزدیک به آنها را در آنجا پیدا نمی کند. مطابق موضع صریح او، همه جا فقط جهادیهها حضور دارند. اعضای آن در این فلم مثل این که یک به یک از اردوگاه آموزشی «القاعده» فرو آمده اند. با ترشروئی به آمریکائیا نگاه می کنند ولی آنها را نمی رنجانند. در هر حال، متحدان هستند، اگر چه تا کنون و به طور موقتی. اسلامگرایان در این شهر گردشگری کاخ متعلق به نخبگان کارآفرینی حلب را تصرف کردند. قابل توجه این که آنها با ایجاد حفره های ورود و خروج متعدد در دیوار تخریب کرده اند. در غرب خان العسل «نیروی بین المللی جهادیهها

متشکل از اتباع آسیائی، روسیه و بخش جنوبی صحرای افریقا موضع گرفته است». به گفته شاهدان آنها اوقات خود را با بریدن سر مجسمه «جادوگر جهان» در پارک همجوار می گذرانند چرا که آن را «بت» می پندارند. البته این اپوزیسیون از امریکا کمک دریافت می کند و در صورت لزوم سر مجسمه آزادی هم را با طیب خاطر خواهند برید. خوب است گفته شود: «جناب اوباما، تلویزیون را روشن کن»!

هنجارهای دموکراتیک هم که دیگر به معیارهای «لیبرالی» اوباما بدل شده اند، نقض می شوند. تحقیقات به عمل آمده از سوی شرکت مشهور امریکائی گالوپ نشان می دهد که ۶۸ درصد امریکائیان در مقابل ۲۴ درصد، با تجاوز نظامی کشورشان به سوریه قاطعانه مخالف اند. اما نه فقط مک کین، جمهوریخواه افراطی، حتی بیل کلینتن «لیبرال دموکرات» هم در دیدار با او، ضمن به صدا درآوردن ناقوس تجربه مشعشع خود در حمله به صربستان، عدم قاطعیت رئیس جمهور اوباما را مورد انتقاد قرار داد و اظهار داشت، که «رهبر باید به آینده توجه داشته باشد نه به افکار عمومی». اظهارات پر طمطراق تحت عنوان «نجات مردم سوریه از دست ستمگر»، توانائی ایستادگی در مقابل انتقادات ندارد. پاتریک ککبرن (Patrick Kekbern) کارشناس انگلیسی می نویسد، که ابو احمد، فرمانده دسته های ارتش آزاد غربگرای سوریه که اخیراً به حلب «حمله» کردند، شخصاً در نزد من اعتراف نمود که در اثر فقدان «آگاهی انقلابی»، ۷۰ درصد مردم بومی از رژیم اسد پشتیبانی می کنند.

این تنها امریکا نیست که در صدد است تا نیروی جهادیه را در سوریه سمت و سو دهد. در لندن، ایندی پندنت از طریق «جاسوسان محلی» پی برد که جهادیهای انگلیس نیز این کشور خاورمیانه را به عنوان هدف اصلی خود برگزیده اند. پس چه، دلفریب است. در صورت تمیز کردن خیابانهای لندن از وجود آنها، آنوقت مشاهده خواهیدکرد، اگر آنها سر خشن خود را در شنهای دور دست از دست ندهند، احتمالاً، به خاطر ارائه کمک، سپاسگزار خواهند بود. به راستی، احتمال بازگشت آنها به تعداد زیاد و با بهترین تسلیحات به عقب با وجود دولت بعدی، که مقامات کنونی را، ظاهراً، بسیار کمتر از رفاه فعلی آنها نگران می سازد، وجود ندارد و انتظار نداشته باشید باز گردند.

کارشناسان بر این باورند که بعد از افغانستان، عراق و لیبیا عنقریب است که سوریه به عنوان «هدف حمله نظامی گسترده غرب» تعیین شود. با این حال، تلاشها برای تغییر اوضاع از راه ارسال اسلحه به شورشیان فقط موجب وخامت اوضاع می گردد و باعث هیچ گونه تحول بنیادی نمی گردد. تأثیرگذاری بر روند جنگی که اسد در آن بر کشورهای غربی پیروز شده، می تواند فقط به جنگ گسترده بین طرفهای درگیر منجر شود. هیچ اتفاقی نمی افتد، نمیتوان «کمی باردار» شد. جنگ آنها را طولانی می سازد.

حتی دبیر کل های اسبق ناتو، «هاویر سولانا و جاب دو هوپ شفر» عقیده دارند، که، به جای تأمین فضای انساندوستانه و ایجاد زمینه برای تحول سیاسی، مداخله نظامی غرب در سوریه، به احتمال قوی، موجب تحریک همه طرفها شده، به آتش جنگ داخلی دامن زده، نیروهای افراطی را تقویت، شکافها را گسترده تر و همچنین، باعث شیوع جنایتکاری در سراسر کشور خواهد شد. «تصور این که غرب از توانائی ارائه کمک به نیروهای میانه رو و هدایت آنها از راه دور برخوردار است، در بهترین حالت، خوش بینی به حساب می آید. خشنونت، خشنونت می زاید، و تغییر تدریجی از راه مداخله نظامی در صورتی می تواند به نتیجه مورد نظر منجر شود، که اگر غرب آن را برگزیند». اپوزیسیون سوریه و حامیان منطقه ئی آنها پشتیبانی نظامی غرب را به مثابه هوشداری مبنی بر این تصور می کنند که ستراتژی همیشگی آنها دایر بر جلب غرب برای رسیدن به پیروزی کامل همچنان کارکرد دارد. و در نتیجه «آنها کمتر تمایلی به شرکت در روند حل سیاسی یا امتناع از زیاده خواهی نشان خواهند داد».

با این وجود، حوادث اخیر گواهی از آن می دهند، که صدای «میانه روها» شنیده نخواهد شد، و «عقابهای» طرفدار تشدید کمک به تروریستهای که خاورمیانه را در آستانه جنگ فراگیر قرار داده اند، اوج خواهند گرفت.

اطلاعیه

به اطلاع رفقاء، دوستان، هم‌زمان و هماندیشانی که طی سالیان زیادی با سیاه مشقهای خودم و ترجمه برخی مطالب مصدع اوقات ذیقیمت شان شده ام، میرسانم، که در ماههای اخیر به علت بروز یکسری مشکلات و گرفتاریها، در انجام وظایف وجدانی خود کوتاهی کرده ام و احتمالاً، این کم کاری فعلاً ادامه خواهد داشت. ولذا، از همه یاری دهندگان و مشوقان بزرگوام استدعا می کنم کم کاریها در انجام وظیفه ام را با دیده اغماض بنگرند و به بزرگواری خود ببخشند. در اولین فرصت، نواقص و نارسائیهای کارم را حتما جبران خواهم کرد.

مترجم

<http://www.fondsk.ru/news/2013/06/17/sdelka-s-djavalom-zapada-v-sirii-21110.html>

۱۱ تیر- سرطان ۱۳۹۲